

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת עקב
שנת תשפ"ד

גליון
ע"א

שיעורי חינוך

יום ראשון פרשת כי תבוא שנת ה'תשפ"ג

מוסד עם לב

חדרו אצל הבנות, אם תוכלו לטפל בזה בעצמכם, הרי זה טוב, ואם לא - תמסרו את זה למשרד.

מוסד עם לב

מלמדים ומורות יקרים, אני רוצה לבקש מכם מאד, היות שהמוסד מתרחב אני פוחד מאוד שהוא יהפך להיות מערכת יבשה, אני מאוד רוצה שזה ישאר כמו משפחה, אפלו שיש תקנות וכללים - שישאר מקום לבבי, שיתנהגו אל הילדים עם לב.

כמה חשוב ללמד להתנהג בדרך ארץ

אבל אני רוצה להבהיר, כשאני מדבר שיתנהגו אל הילדים עם לב, אני לא מדבר על 'לדבר באמצע השעור', על זה אין שום יוצא מן הכלל ואין שום הצדקה, אפלו אם הוא בא מבית קשה או בית הרוס, עדין אין הצדקה לדבר כשהמלמד או המורה מדברים. אין כזה משג לדבר כשהמלמד או המורה מדברים! דרוך ארץ חייבת להיות.

אם לא מלמדים את הילדים דרוך ארץ, הם יצאו לתרבות רעה, השם ישמרנו.

ילד חייב לדעת: עכשו אני לא יכול לדבר, כי האבא שלי, אמא שלי, מלמד או מורה מדברים,

אותו דבר עם המורות שצריכות לבוא אחרי צהרים, אם הן מגיעות חמש דקות לפני שמסתיימת ארוחת הצהרים, הן נכנסות לפתה, מסדרות הכל, ואחר כך יוצאות בחזרה פי הבנות צריכות לקום כשאני נכנסת, ואז המצב שונה לגמרי.

כשמגיעים ברגע האחרון וכבר הולך בלגן, בפרט מורה שעוד צריכה לקחת את התינוק שלה לביביסיטר - אז כל היום הוא מרוץ ולא רגוע.

אם מגיעים בזמן, אחרי הכנה ומנוחה, יש ברכה ביום!

תשימו לב מה קורה עם הילדים

אני רוצה לבקש מהמורות של הכתה הגבוהה, היות ואתן הרבה מאד מורות לכתה אחת. לומדים: ספורי מעשיות, פרשת השבוע ועצתו אמונה, פרוש התפלה, הלכות, תפילה, נביא, בשול ואפיה, אנגלית, התעמלות, ספורי צדיקים, ונגונים באידיש, וספר המדות - שלא ירגישו 'אני נכנסת ללמד את הלמוד שלי ואני יוצאת בחזרה', אלא בזמן שנמצאים בבנין של בית החנוכה, שיש לי לב ויקלטו מה קורה, תסתכלו אם יש ילדה שנרמסת, אם מתעללים בבת, האם מתנשאים על מישהי, תטו און אם מלים לא עדינות

בעזרת השם יתברך אנו ממשיכים עם השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א, ביום ראשון פרשת כי תבוא ה'תשפ"ג.

לבוא בזמן ואחרי מנוחה טובה

הדבר השני שאני רוצה לבקש מכם, חייבים להיות בזמן! וחייבים להיות אחרי מנוחה טובה!

למורות שבאות לבית החנוכה רק פעם בשבוע קל יותר להגיע בזמן, אבל אפלו אלו שבאות כל יום, שזה כבר דבר קשה להיות כל יום בזמן, גם הן חייבות להיות בזמן.

בדיוק כמו שיש בשלחן ערוך סימנים של 'הלכות שבת', ו'הלכות ברכות', יש גם סימן שלם של 'הלכות מלמדים'. שם כתוב (יורה דעה סימן רמה, סעיף יז): **"ואין למלמד לנער בלילה יותר מדי, שלא יהיה עצל ביום ללמד"**, אסור למלמד להיות ער מאחר בלילה, כדי שלא יהיה עיף.

מלמדים מספרים לי: ביום שאני קם מקדם, ואני מגיע בזמן, אני כבר נמצא בפתה עוד לפני שהילדים נכנסים, ואני מחכה להם כמה דקות לפני - אז הכל הולך טוב, יש לי את החינוך לכל אחד, 'בקר טוב' לכל אחד, כי אני עדין לפני הזמן.

ולמורה, אחרים כמה שבועות
כשרואים שיש כבר משמעת טובה
אפשר כבר לתת חינה לילד.

בפתח הכי גבוהה בבית החנוך
זה קצת יותר קשה, כי נשארים
עם אותן בנות לעוד שנה, והרי
יש הבדל גדול בין תחלת שנה
לסוף שנה, בסוף השנה נהיה
כבר קצת משחרר, בכל זאת
צריכים בתחלת השנה לעשות
כאלו אני לא מפירה כאן אף אחת,
אפילו שכחתי את השמות של כל
אחת... צריכים להיות מאוד מאוד
רשמיים (כלפי חוץ). לא שאני
אוהב רשמיות, רק כדי שתהיה
הצלחה חביבים הילדים להזכר עוד
פעם שאנחנו לא החברים שלהם
וחביבים להתנהג בדרך ארץ.

כשעוברים כמה שבועות, נניח
בפרשת תולדות, ארבעה שבועות
מאז תחלת הזמן החדש, ורואים
שהמשמעת כבר פחות או יותר
מסודרת, אז אפשר כבר להתחיל
שוב לחיך אל הילדים, ואפשר
כבר לשוחח אתם.

כמו שעושים עם גיטרה, אם
יש גיטרה יפה ויקרה והמיתרים
מתרופפים, צריכים להדק אותם
עוד פעם, צריכים להחזיר אותם
למקום, וכשעוברת עוד תקופה
והמיתרים שוב מתרופפים,
צריכים לחזק אותם שוב, זה
מה שצריכים לעשות בכתה,
בתחלת השנה צריכים להתחיל
מאוד רשמי, אחר כך אפשר
קצת להרפות, אבל כשהמשמעת
מתרופפת בחזרה, צריכים לחזק
אותה שוב.

מלמדים טוענים שהם נגעלים
מהזיוף של להיות רשמיים ולא
להתנהג בטבעיות - אבל מוכרחים
לעשות את זה, כי עוד מעט תראה
שנכון שאתה מספיק חכם ומבין
שלא צריך להיות רשמי, אבל

מדבר וצוחק כשהמלמד מדבר,
צריכים להגיד לו: "אי אפשר לדבר
כשמלמד מדבר", אם רואים שהוא
ממשיך לצחק, אומרים לו עוד
פעם, אם זה עדין לא עוזר, תאמר
בקול אל עצמך: "אני רואה שאני
יהיה חייב לרשם את זה", מה תעשה
עם הפתק, את זה אני לא יודע...
לעתים רחוקות פן יש צורך למסר
את הפתק למנהל, שישליט סדר
בפתח כדי שהמלמד יוכל לדבר.

אני לא יכול להגיד בדיוק מה
הייתי עושה במקרה כזה, ואין זה
נכון להגיד מה הייתי עושה, כי אי
אפשר לחקות את השני, אני לא
יכול לעשות מה שאתה יכול, ואתה
לא יכול לעשות מה שאני יכול.
אבל מה שבטוח שאסור לאבד
עשתונות, אם מורה שואלת את
התלמידה משהו והבת מתחילה
לצעק ולהשתטות, שותקים,
ושואלים עוד פעם: "שאלתי אותך
משהו, תעני בבגרות, תעני בדרך
ארץ". אין דבר כזה דבר לצעק
באמצע הכיתה, חייבת להיות דרך
ארץ.

המלמד הוא לא החבר של הילדים

המלמד והמורה הם לא החברים
של הילדים. אל תבואו לתלמוד
תורה ולבית החנוך לחפש חברים,
חפשו לכם חברים בחוץ, אל
תפחדו שכל הפתה תגיד שאתה
לא מלמד טוב ומורה טובה, שזה
לא יהיה הדבר שישביע את רצונך
שהילדים מחשיבים אותך, שתדע
בתוכך: 'אני יודע שאני פועל נכון,
אני מחנך בדרך הנכונה'.

הדרך הנכונה בתחלת שנה

בתחלת שנה צריכים להיות
תקיפים מאוד, בתחלת השנה עדין
לא מחיכים אל הילדים, צריכים
לנודא שהילדים ילמדו שצריכים
להתנהג בדרך ארץ למלמד

ועכשו אני צריך לקום, כי אבא
שלי, אמא שלי, מלמד או מורה
נכנסו עכשו.

רק ילדים שמלמדים אותם
דרך ארץ, יש להם אפשרות לגדל
יהודים כשרים, אם ילד גדל עם
חצפה שאף אחד לא יגיד לי
מה לעשות' כל שכן כשהאמא
מזהירה את המורה: "את לא
תגידי לבת שלי מה לעשות", ואם
פן אמרו משהו לבת שלה, היא
כבר מתמלאת בכעס ומוכיחה את
המורה: "את אמרת לבת שלי?!" -
מספנים הילדים האלו, אין להם
אפשרות לגדל יהודים כשרים.

כאן בקריה אנו מקבלים
מהרשויות אוטובוסים עירוניים
שאוספים את הילדים לתלמוד
תורה ולבית החנוך, אז כדי
שנוכל לקבל את השרות הזה היו
המלמדים צריכים ללכת לקורס
שהם מסרו למלומים בהסעות,
ושם הם אמרו: אם ילד נעמד על
המושב, והנהג או המלנה אמרו:
"אתה חייב להתישב", והילד לא
מציית, צריכים לרשם שהילד הזה
מאבחן באיזשהו "A.B.C". ואם
ילד מחטיף מכות למלנה או שובר
לו יד, גם אז שלא יעשו כלום, אלא
ידעו שילד יש בעיה מסוג אחר,
עוד סוג של "A.B.C"... ושיילכו
עם הילד לרופא.

ככה זה הולך אצל אמות העולם,
אבל ברוב השם שאצלנו אין דבר
כזה שילד יחטיף מכות למלנה
של ההסעה, אצלנו מלמדים דרך
ארץ.

להיות חזקים לא לאבד עשתונות

מלמד שאל אותי: "מה אעשה
שילדים מחפשים תשומת לב והם
צועקים ונכנסים לתוך דברי?"

התשובה היא: חייבת להיות דרך
ארץ, וחייב להיות כבוד! אם ילד

לא לעבד עם כללים יבשים

מקצוע, היא לא יודעת חשבון, היא לא יודעת פרוש התפילה, או שהיא לא קולטת את התפירה, אז לא קרה כלום! פמוכן שהילדה לא יכולה להגיד: "אני לא לוקחת את המחט ביד", צריכים ללמד אותה: "כאן בפתה כל אחת חיבת לעשות מה שהמורה אומרת", אבל כשיוצא לה עקם צריכים לבנות אותה ולעשות מזה דבר יפה.

אבל אי אפשר לעבד עם כללים יבשים כמו מכונה, כשילד מגיע מאחר חיבים לחשב עם לב, לא כל בית בנוי כמו בתים אחרים, יש בתים שתמיד במרוץ אחרי השעון, הם שולחים כל יום את הילדים עם האוטובוס השני, מה לעשות עם הילדים האלו? להרס אותם!?

הילדים לא מבינים את זה, עוד מעט הילדים יתחילו לצעק באמצע שאתה מדבר, אתה תצטרך להכות באצבע צרדה שיפסיקו לדבר, עד שהאצבעות יפלו לך מרב פעמים שתסמן להיות בשקט...

לא צריכים להגיד לילדים: "אני לא חבר שלך", זה דבר שהילדים מרגישים בעצמם.

המשד בעזרת השם בשבוע הבא

אם ילדה שכחה להביא את התיק שלה, אז מה?! אז היא שכחה! או שילדה לא קולטת איזה

בזמן שמלמדים חיב להיות שקט מחלט, ודרך ארץ רבה, רק כך תהיה לכם הצלחה.

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

למה בתלמוד תורה אני מצליח, ובבית לא?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

חננו הפנים והבנות הוא לא דבר קל, זה מהעבודות הכי קשות, צריכים עצבי ברזל כדי להצליח להשאיר רגועים ושמחים, צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על זה, בפרט כשמגיע חג ויושבים שבוע שלם בבית עם הילדים, עוד סעודה ועוד סעודה, אז צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שישארו בשמחה ושידעו איך לחנך את הילדים, מתי להגיד, כמה להגיד ואיך להגיד.

לעשות ראש הישיבה שליט"א מתאר באיזה מלים לדבר אל ילדים, אבל בשעורים של שלום בית זה לא כל כך בפרטיות, ראש הישיבה לא נותן דוגמא איך להשרות אוירה חיובית ושמחה בבית, מה להגיד לאשה ואיך חוזרים הביתה, מה אומרים עם חיוך יותר ברור. או שיכול להיות שבתלמוד תורה זה בעין הצגה, כאילו, מותחים חיוך ומברכים לשלום את כל אחד ומשבחים וכו', אבל בבית זה מידי אמתי? אין את הענין של להוריד את עצמי ולחייך וכו'. יכול גם להיות גם שאין לי משג ממנה זה מגיע.

דבר ראשון אל תשתמש יותר עם הידים, אין דבר כזה לתת מכות לילדים, רבנו היה תקיף מאד בזה, שלא יפנו את הילדים. רבנו אמר: "מה שפעלו ברע היו יכולים לפעל טוב יותר וקל יותר בטובות", נגמר עם להשתמש בידיים, תשתמש עם הידים רק כדי ללטף ולתת צביטה בלחי, נגמר עם המכות.

ברוך השם שראש הישיבה שליט"א בכל מכתב הבין את המצב עוד יותר ברור ממני, אולי ראש הישיבה שליט"א בבקשה יכול לעזור לי?

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעמר, שנת ה'תשפ"ד

שנית אל תשפיל את עצמך, אפילו כשאשתך לא בדעה אחת אתך, יש לה את המהלך שלה וכו', שזה לא יפיל אותך; וכי תשאל

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אם ראש הישיבה שליט"א ישאל אותי: "למה זה באמת כן?" אני לא כל כך חכם כדי להבין את עצמי, האם זה קשור לזה שאשתי לא בדעה אחת אתי ולא מעריכה אותי, ולכן המח שלי מצמצם ובבית אני מאבד את החיוך, ויש מתח באויר, בכלל אני מרגיש שבשעורי החנוך ברור לי יותר מה

איך עושים את זה? איך אפשר להיות בגדלות המוחין כפשיים עם אשה שמזלזלת? התשובה היא, רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פב), כשמתבטלים אל השם יתברך, לא רוצים כלום, רוצים לעשות רק את רצון השם, אוהבים את האשה פי השם יתברך צוה, לא כי הולכים לקבל ממנה משהו בחזרה, ולא בגלל שהיא תתיחס אלי יפה ותדבר אלי יפה, אלא בגלל שהשם יתברך נתן לי את האשה הזאת ואתה יש לי ילדים, אז אהב אותה - ואז - אומר רבנו - האשה מתבטלת אל הבעל ואפשר לחיות חיים טובים.

אל תשפיל את עצמך, אל תצפה לשום דבר מאשתך, ואם הילדים שלך לא מציתים, תגיד להם באהבה: "השם אומר שצריכים לציית לאבא ואמא, וכשמציתים לאבא ואמא מקבלים שכר גדול", את המלים האלו תגיד להם באהבה, (בפנים תקיפות אבל באהבה).

ועל פולם לך בכל בקר ותבכה את לבך אל השם יתברך, תבקש ממנו סליחה ותבקש ממנו שיקרב אותך, תבקש ממנו שיתן לך אהבה, שיראה לך שהוא אוהב אותך, תספר לו כמה אתה משפל בתוכך, תספר לו שאתה מרגיש כמו סמרטוט וכו', וכי, תבקש ממנו שתהיה לך הרגשה

טובה, שיתהיה לך אמונה חזקה ותזכר שעוד מעט כבר הולכים הביטה ולא לוקחים אתנו שום דבר, לוקחים רק מצוות ומעשים טובים והדורות שמשאירים.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת קדושים תשפ"ד)

איך מוציאים פחד ממעלית מילד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

פעם אחת נשארתי תקוע במעלית עם בתי בת החמש, ומאז נשאר בה פחד ממעלית והיא לא רוצה להפגס למעלית; איך אפשר להוציא ממנה את הפחד?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הדרך הכי קלה להוציא פאלו פחדים היא על ידי שמדברים הרבה על אמונה, מילים פשוטות; תדבר עם הילדים שלך: "השם נמצא כאן, הוא הכל, הוא

עושה הכל, הוא פועל הכל, לא יכול לקרות שום רע לאדם, אלא אם אומרים כן בשמים, אי אפשר לקבל מכה באצבע אלא אם הכריזו כן בשמים", כפי שחכמינו הקדושים אומרים (תלין ז'): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה"; זה מסלק את כל הפחדים, חיים ברוגע ובטחון.

הורים חכמים לא מחכים למשבר ואחרי המשבר מתחילים לדבר על אמונה, אלא מתי שרק אפשר - מדברים עם הילדים על אמונה, כשיש שיחה משלבים בחכמה - אמונה; שהשם הוא הכל, רק הוא עושה הכל, הוא פועל הכל, הוא בכל מקום; וכך, כשקורה משהו - כבר מוכנים.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך

תשפ"ד)

לשמיעת כל שיעורי החינוך

(באודיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקהל ברסלב

הקישור 1-2-4-2-1

- שמעו והנהי נפשכם -

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קהל ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...

קהל ברסלב

שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיוזק יומי chizikyomi@gmail.com